

ІНСТРУКЦІЯ

для медичного застосування лікарського засобу

ЕЛГАН (ELGAN)

Склад:

діюча речовина: парацетамол;

100 мл розчину для інфузій містять парацетамолу 1000 мг;

допоміжні речовини: маніт (Е 421), натрію гідрофосфат безводний, натрію гідроксид, кислота хлористоводнева концентрована, вода для ін'єкцій.

Лікарська форма. Розчин для інфузій.

Основні фізико-хімічні властивості. прозорий, безбарвний або жовтуватого кольору розчин.

Фармакотерапевтична група.

Аналгетики та антипіретики. Код АТХ N02B E01.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Парацетамол чинить безпечну та жарознижувальну дію. Він блокує циклооксигеназу (ЦОГ) I і II тільки в центральній нервовій системі, впливаючи на центри болю й терморегуляції. У збуджених тканинах клітинні пероксидази нейтралізують вплив парацетамолу на ЦОГ, що пояснює практично повну відсутність протизапального ефекту. Відсутність впливу на синтез простагландинів у периферичних тканинах обумовлює відсутність у парацетамолу негативного впливу на водно-сольовий обмін (затримка натрію й води) і слизову оболонку травного тракту.

Фармакокінетика.

Дорослі.

Всмоктування

Після одноразового застосування до 2 г препарату та після повторного застосування упродовж 24 годин фармакокінетика парацетамолу лінійна.

Біодоступність після внутрішньовенної інфузії 500 мг або 1 г парацетамолу така ж сама, як і після введення 1 г та 2 г парацетамолу відповідно. Максимальна концентрації (C_{max}) в плазмі крові досягається наприкінці інфузійного введення тривалістю 15 хвилин 500 мг або 1 г парацетамолу і становить 15 мкг/мл або 30 мкг/мл відповідно.

Розподіл

Об'єм розподілу парацетамолу становить близько 1 л/кг.

Парацетамол слабо зв'язується з білками плазми крові.

Після введення 1 г парацетамолу значні рівні концентрації (близько 1,5 мкг/мл) були встановлені в спинномозковій рідині через 20 хвилин після інфузії.

Метаболізм

Парацетамол значною мірою метаболізується в печінці, проходячи два основних шляхи: кон'югація глюкуронової кислоти та кон'югація сірчаної кислоти. Останній шлях швидко насичується при дозах, які перевищують терапевтичні. Незначна частина (менше 4 %) метаболізується цитохромом P450 з утворенням проміжного метаболіту (N-ацетилбензохіноніміну), який в нормальних умовах швидко знешкоджується відновленим глутатіоном і виводиться із сечею після зв'язування з цистеїном і меркаптопуриновою кислотою. Однак при масивному отруєнні кількість цього токсичного метаболіту зростає.

Виведення

Метаболіти парацетамолу виводяться головним чином із сечею. 90% прийнятої дози виводиться протягом 24 годин, переважно у вигляді глюкуроніду (60-80 %) і сульфату (20-30 %). Менше 5 % виводиться в незміненому стані. Період напіввиведення становить 2,7 години, загальний кліренс – 18 л/годину.

Особливі групи пацієнтів

Діти

Фармакокінетика парацетамолу в дітей практично не відрізняється від такої у дорослих, за винятком коротшого періоду напіввиведення з плазми крові (1,5-2 години). У новонароджених період напіввиведення довший, ніж у немовлят, близько 3,5 години. Порівняно з дорослими у дітей віком до 10 років суттєво знижена кон'югація з глюкуроною кислотою та підвищена – із сульфатами.

Фармакокінетичні величини відповідно до віку (стандартизований кліренс, * $CL_{std}/F_{перорал.}$ (л.год⁻¹ 70 кг⁻¹))

Вік	Маса тіла (кг)	$CL_{std}/F_{перорал.}$ (л.год ⁻¹ 70 кг ⁻¹)
1 рік	10	13,6
2 роки	12	15,6
5 років	20	16,3
8 років	25	16,3

* CL_{std} - оцінка групи пацієнтів щодо CL .

Ниркова недостатність

При тяжкій нирковій недостатності (кліренс креатиніну 10-30 мл/хв) виведення парацетамолу дещо уповільнене, а період напіввиведення складає від 2 до 5,3 години. Швидкість виведення глюкуронідів та сульфатів у пацієнтів з тяжкою нирковою недостатністю втричі повільніша, ніж у здорових добровольців. Таким чином, пацієнтам з тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну ≤ 30 мл/хв) мінімальний інтервал між уведеннями слід збільшити до 6 годин.

Літні пацієнти

Фармакокінетика та метаболізм парацетамолу в пацієнтів літнього віку не змінені. Корегування дози не потрібне.

Клінічні характеристики.

Показання.

Дорослі. Короткотермінове лікування больового синдрому середньої інтенсивності, особливо у післяопераційному періоді, та короткотермінове лікування гарячки, коли внутрішньовенне застосування є клінічно обґрунтованим або інші способи застосування неприйнятні.

Діти. Симптоматичне лікування болю та гіпертермії у післяопераційних хворих.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до парацетамолу або пропарацетамолу гідрохлориду (неактивної форми парацетамолу), або інших компонентів препарату.

Тяжка гепатоцелюлярна недостатність.

Препарат протипоказаний дітям віком до 1 року та з масою тіла менше 10 кг.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Пробенецид вдвічі знижує кліренс парацетамолу шляхом блокування його зв'язування з глюкуроною кислотою, тому при комбінованій терапії з пробенецидом дозу парацетамолу потрібно знизити.

Саліцилати можуть збільшувати період напіввиведення парацетамолу з організму.

Індуктори мікросомального окиснення в печінці (фенітоїн, етанол, барбітурати, рифампіцин, фенілбутазон, трициклічні антидепресанти) можуть сприяти розвитку тяжких інтоксикацій навіть при невеликому передозуванні.

Особливості застосування.

Ризик розвитку ушкоджень печінки при лікуванні парацетамолом зростає у хворих з алкогольним гепатозом.

Застосування даного лікарського засобу може негативно впливати на результати лабораторних досліджень щодо кількісного визначення вмісту глюкози та сечової кислоти в плазмі крові.

Під час тривалого лікування потрібен контроль картини периферичної крові та функціонального стану печінки.

При застосуванні розчину не слід одночасно застосовувати пероральні форми парацетамолу у зв'язку з ризиком передозування.

З обережністю застосовують препарат при наявності у пацієнта:

- гепатоцелюлярної недостатності;
- тяжкої ниркової недостатності (кліренс креатиніну менше 30 мл/хв);
- хронічного алкоголізму;
- аліментарного виснаження (зниження резерву глутатіону в печінці);
- зневоднення.

Перевищення рекомендованих доз може призвести до серйозних порушень функцій печінки. Клінічні ознаки ушкодження печінки можуть не проявлятися протягом двох діб, максимум 4-6 діб після початку застосування препарату. В разі появи клінічних ознак необхідно якомога скоріше застосувати антидотну терапію.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Даних про негативний вплив парацетамолу для внутрішньовенного застосування на розвиток плода або про фетотоксичні ефекти немає, однак перед застосуванням препарату слід ретельно зважити співвідношення користь/ризик та в разі застосування проводити лікування вагітної пацієнтки під пильним наглядом.

Парацетамол може проникати у грудне молоко, відтак на період лікування рекомендовано припинити годування груддю.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Не впливає.

Спосіб застосування та дози.

Елган застосовують для швидкого зняття больового та/або гіпертермічного синдрому, коли необхідним є виключно внутрішньовенний шлях введення препарату.

Тривалість внутрішньовенної інфузії має становити 15 хв.

Дорослі та діти з масою тіла 50 кг та більше.

Максимальна разова доза становить 1 г парацетамолу, тобто 1 флакон (100 мл). Максимальна добова доза – 4 г. Інтервал між введенням препарату повинен становити не менше 4 годин. Звичайно застосовують від 1 до 4 інфузій протягом першої доби від початку больового синдрому (післяопераційний період), за необхідності тривалість лікування можна збільшити, однак вона не повинна перевищувати 72 годин (3 діб) та загальну кількість 12 інфузій.

Діти з масою тіла від 33 кг до 50 кг.

По 15 мг/кг парацетамолу на введення, тобто 1,5 мл/кг. Максимальна добова доза не повинна перевищувати 60 мг/кг маси тіла. Мінімальний інтервал між введеннями повинен становити 4 години.

Тривалість лікування звичайно не перевищує 4 інфузій протягом однієї доби.

Діти з масою тіла від 10 кг до 33 кг.

По 15 мг/кг парацетамолу на введення, тобто 1,5 мл/кг. Максимальна добова доза не повинна перевищувати 60 мг/кг маси тіла. Мінімальний інтервал між введеннями повинен становити 4 години.

Тривалість лікування звичайно не перевищує 4 інфузій протягом однієї доби.

При застосуванні препарату дітям перед початком інфузії з флакона відбирають надлишок препарату і залишають об'єм розчину, що відповідає разовій дозі.

Дорослим пацієнтам з нирковою недостатністю (кліренс креатиніну $\leq$ 30 мл/хв) інтервал між прийомами необхідно збільшити до 6 годин. Тривалість лікування не повинна перевищувати 48 годин.

Діти.

Препарат протипоказаний дітям до 1 року та з масою тіла менше 10 кг.

Дітям віком від 1 року та масою тіла понад 10 кг застосовують тільки для симптоматичного лікування болю та гіпертермії у після операційних пацієнтів.

Передозування.

Ризик токсичної дії препарату зростає у пацієнтів літнього віку, дітей, пацієнтів з печінковою недостатністю, хронічним алкоголізмом, аліментарною дистрофією та зниженою ферментативною активністю. У зазначених випадках передозування може бути летальним.

Симптоми з'являються протягом перших 24 годин та проявляються нудотою, блюванням, анорексією, блідістю, болем у животі.

Передозування у дорослих може бути при одноразовому введенні в дозі 7,5 г та більше, у дітей – в дозі 140 мг/кг маси тіла. При цьому розвивається цитоліз печінки, печінкова недостатність, метаболічний ацидоз, енцефалопатія, що може призвести до коми та смерті пацієнта. Протягом 12-48 годин зростає рівень печінкових трансаміназ (АСТ, АЛТ), лактатдегідрогенази, білірубину та зменшується рівень протромбіну.

Клінічні симптоми ушкодження печінки проявляються після двох діб та досягають максимуму після 4-6 днів.

Невідкладні заходи:

- негайна госпіталізація;
- визначення рівня концентрації парацетамолу в плазмі крові якомога раніше після передозування до початку лікування;
- внутрішньовенне або пероральне застосування антидоту, N-ацетилцистеїну (NAC), по можливості не пізніше, ніж через 10 годин після передозування. NAC можна застосовувати і пізніше 10 годин після передозування, однак лікування має тривати довше;
- симптоматичне лікування;
- перед початком лікування необхідно провести печінкові тести та повторювати їх кожні 24 години. У більшості випадків рівні печінкових трансаміназ повертаються до нормальних показників за один-два тижні з повним відновленням функції печінки. В окремих випадках може бути потрібна трансплантація печінки.

Побічні реакції.

Загальні реакції: нездужання, реакції гіперчутливості, анафілактичний шок.

З боку серцево-судинної системи: артеріальна гіпотензія.

З боку травної системи: підвищений рівень печінкових трансаміназ.

З боку кровотворної системи: тромбоцитопенія, лейкопенія, нейтропенія.

Місцеві реакції: біль та печіння у місці введення.

Повідомлялося про поодинокі реакції гіперчутливості від простого або уртикарного висипання на шкірі до анафілактичного шоку. В таких випадках застосування лікарського засобу слід припинити.

Також повідомлялося про виникнення еритеми.

Термін придатності. 2 роки.

Умови зберігання.

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 30 °С.

Не заморозувати.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка.

По 100 мл у флаконі в картонній упаковці.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробник.

Алкон Парентералс (Індія) Лтд, Індія/ Ahlcon Parenterals (India) Ltd, India.

Місцезнаходження виробника та адреса місця провадження його діяльності.

СП-918, Фейз-III, Індустріальний район, Бхіваді (Раджастан), 301019, Індія / SP-918, Phase-III, Industrial Area, Bhiwadi (Rajasthan), 301019, India.

Заявник.

СКАН БІОТЕК ЛТД, Індія / SCAN BIOTECH LTD, India.

Місцезнаходження заявника.

Е-4/300, Арера Колоні Екстеншн, 462016, Бхопал, (М.П.) Індія / E-4/300, Arera Colony Extension, 462016, Bhopal, (M.P.) India.